

LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 2/2016

Autorem fotografií je pan Radek Háša. Zveřejňujeme je s jeho laskavým svolením.

Velvyslankyně ČR u patriarchy Řehoře

Meziparlamentní skupina ČR – Střední východ Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, jejímž členem je i poslanec chev. PaedDr. Augustin Andrlé Saylor, KCLJ, se na svém zasedání zabývala možnostmi, jak by naše republika mohla pomoci Sýrii. Chev. Andrlé pozval na toto zasedání i chev. Blumu, který naše poslance informoval o tragické situaci nemocnice, kterou provozuje melchitský patriarchát. Poněvadž byl přítomen i ředitel sekce Střední východ Ministerstva zahraničních věcí, následovalo několik schůzek na ministerstvu i jednání s otcem patriarchou. Výsledkem bylo podání žádosti velkobiliviku o udělení grantu, který měl pomoci lidem, kteří přišli o domov. Patriarcha Řehoř totiž vymyslel zvláštní systém pomoci. Řada lidí má v Damašku a okolí byt, ale nemá žádný příjem. Přitom je plno lidí bez domova, kteří ale nějaký malý příjem mají. Charita-

tivní pracovníci dávají tyto lidi dohromady. Ti, co mají byt, se uskrovní a poskytnou část lidem, kteří o byt přišli a dostanou za to zaplacené. Řecko-katolická melchitská charita jim připlácí na nájemné. Bohužel, grant jsme nedostali. Přesto nakonec byl výsledek pozitivní. K žádosti se vyjadřovalo i české velvyslanectví v Damašku, kterému se

projekt líbil, a když zjistili, že grant nebyl udělen, začali se pracovníci zajímat, jak by mohli pomoci z prostředků, které má velvyslanectví k dispozici na humanitární účely. Proto naše velvyslankyně, PhDr. Eva Filipi navštívila patriarchát. Že to nebyla návštěva v přísně protokolárním duchu, ukazují fotografie. A hlavně – velvyslanectví předalo Charitě stovky balíků s hygienickými potřebami, které byly distribuovány těm nejpotřebnějším. Zároveň byla podepsána i dohoda s ředitelem nemocnice o poskytnutí peněz na nákup léků a zdravotnického materiálu. Český stát jako jediný ze západních zemí udržuje zastupitelský úřad v Damašku a jedná s právoplatnou vládou Sýrie. A že se nejedná jen o politickou činnost, ukazuje i práce naší velvyslankyně i celého kolektivu velvyslanectví. Proto se náš Řád připojil k iniciativě Senátu Parlamentu ČR a doporučil prezidentu republiky udělit Její Excelenci Evě Filipi státní vyznamenání Za zásluhy II. stupně. AB

Humanitární projekty české ambasády v Damašku

Česká ambasáda realizuje dva malé lokální projekty s humanitárním zaměřením. Projekty přispějí ke zlepšení zdravotní péče a pomohou vnitřně přesídleným obyvatelům, kteří se v současnosti nacházejí v hlavním městě země.

První z projektů umožní nákup zdravotnického materiálu a vybavení pro Italskou nemocnici v Damašku, která obyvatelům hlavního města zajišťuje již řadu let kvalitní lékařskou péči.

Partnerem druhého projektu bude řecko-katolický patriarchát, který od počátku krize poskytuje obyvatelům Sýrie humanitární pomoc. Cílem projektu je zkvalitnění životních podmínek vnitřně přesídleného obyvatelstva v regionu Damašek. V jeho rámci bude vybraným rodinám distribuována základní sada hygienických potřeb.

(Převzato z webu Ministerstva zahraničních věcí ČR)

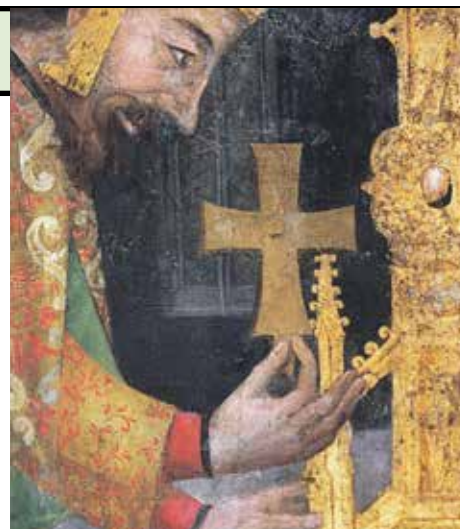
Velvyslankyně, otec Mansour a syrská rodina, která převzala pomoc

K 700. výročí narození Karla IV.

Celá země žije oslavami 700. výročí narození českého krále a římsko-německého císaře Karla IV. Mnoho akcí v regionech majících historické souvislosti s touto slavnou osobností Českých zemí, taktéž mnoho zajímavých výstav, knižních publikací i televizní tvorby je toho důkazem. Jako příklad vzpomenu rozsáhlou výstavu ve Valdštejnské jízdárně, která probíhá až do 25.9.2016, či výstavu o Karlu IV. a jeho době, která byla instalována v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR díky iniciativě poslance a velitele komendy sv. Zdislavy, Augustina Andrlého Sylor, a zájemci ji mohli shlédnout od 12.5.2016 do 20.7.2016. O osobnosti Karla IV. bylo napsáno zvláště v posledních měsících mnoho. Zcela jistě budu opakovat již vyslovené, když zde uvedu, že byl osobností - vladařem, jehož nesporný význam pro České země byl dlouhá léta ne zcela doceňován. Z odkazu tohoto panovníka, jak materiálního, tak duchovního, čerpá dnešní společnost v České republice dosud. Mezi informacemi o této osobnosti trochu zapadla zajímavost, kterou bych zde chtěl zmínit. Diskutuje se o tom, kde se vzaly mimořádné schopnosti a vnímání Karla IV. Přisuzují se výhradně vzdělání, kterého se mu dostalo ve Francii na královském dvoře. Avšak Josef Staněk – léčitel a filozof nabízí v časopisu FÉNIX č.4/2016 na str. 7-8 trochu jinou odpověď. Uvádí: „Vytvořila je (jeho schopnosti) shoda čisté touhy jeho matky Elišky (Přemyslovny) po službě

vlasti s následnou otcovou izolací ve tmě na hradě Lokti. Tyto činitele vedli k pootevření chlapčova třetího oka, takže po celý život viděl víc, než umožňují smysly a rozum. Okolnosti zrození a tmou iniciované dispozice se dále posílily převezněním malého Karla na výchovu do Paříže a Itálie. Přemístění šestiletého hochy do naprosto cizího prostředí a jeho pohyb mezi lidmi, jimž z počátku nerozuměl ani slovo, dále vykonaly své. Než se naučil místní jazyky, byl nucen orientovat se jen pomocí vycit'ování a intuice. Tím se ještě více rozvíjela jeho schopnost vidět na lidech a ve společenském dění více než ostatní lidé., Tolik citace Josefa Staňka. Z mladého krále vyrostl panovník, jemuž se klaníme nyní o to hlouběji, neboť mnohé skutečnosti z jeho života a jeho slavné činy jsou poodkrývány právě v tomto roce.

V posledních letech se stalo dobrým zvykem, že významné události a výročí, které mají vztah k historii, ale i moderním dějinám naší země jsou oslavovány zádušní či slavnostní mší v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. Stejně tak letos dne 14.5.2016 ve výroční den sedmistých narozenin Karla IV. proběhla v tomto svatostánku, jenž je každému pravověrnému Čechu milý, slavnostní mše za účasti představitelů státu, zahraničních delegací, šlechtických rodů a církevních řádů, veřejnosti. Komenda sv. Zdislavy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského se této mše též zúčastnila. Velitel komendy doktor Augustin Andrlé Sylor,

KCLJ-J zároveň jako doprovod Ministra kultury Daniela Hermana, dále Mgr. Richard Andrlé Sylor, KKLJ-J, Jana Lorenz, OLV a Bc. Milan Volf, MLJ. Byl to pro všechny zúčastněné nezapomenutelný duchovní zážitek.

Pozn. Dne 10.9.2016 proběhne v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavnostní mše svatá, kterou bude Jeho Eminence Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský a primas český u příležitosti 180. výročí korunovace posledního českého krále Ferdinanda V. Při mši zazní slavná Korunovační mše od Václava Jana Tomáška v podání Rychnovského chrámového sboru. MV.

Univerzita Karlova oslavila 700. výročí narození svého zakladatele, českého krále a římského císaře Karla IV., slavnostním shromážděním dne 12. května 2016 ve velké aule Karolina za účasti předsedy vlády ČR pana Mgr. Bohuslava Sobotky a dalších ústavních činitelů, diplomatického sboru a několika desítek rektorů českých i zahraničních vysokých škol. Náš Řád na této slavnosti zastupovali PaedDr. Augustin Andrlé Sylor, KCLJ-J, a MUDr. Vladimír Němec, GCLJ. VN

*Investitura ve Slavkově v roce 1994.
Pater Jiří Kusý je v popředí v bílé mošetě.
Vzpomeňme na všechny, kdo již nejsou mezi námi.*

Železničář, sólista v opeře, kněz. Život jak z románu se uzavřel

Jestliže jsem lidem předával krásu hudby, teď jim chci přiblížit krásu jejich života a dát naději a víru.

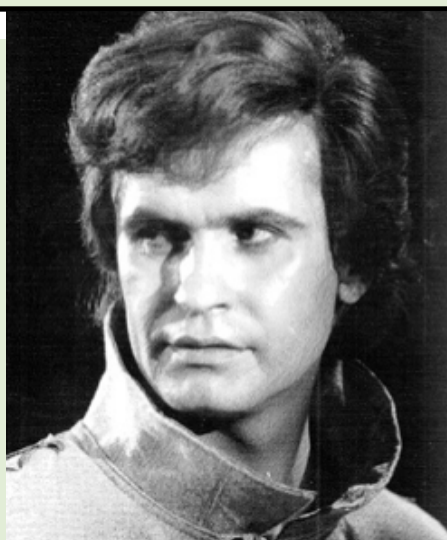
Tato slova řekl bývalý sólista opery plzeňského Divadla J. K. Tyla, katolický kněz Jiří Kusý, redaktorce MF Dnes na závěr článku, který o něm byl publikován u příležitosti jeho šedesátin. V úterý 12. dubna 2016 se pozemský život tohoto neobyčejného muže uzavřel.

Jiří Kusý se narodil 15. ledna 1948 ve středočeských Pečkách. Původně chtěl studovat archeologii, ale to mu bylo v padesátých letech z politických důvodů znemožněno. Dal se tedy na dráhu, ve městě ležícím na hlavní trati z Kolína do Prahy, dosti typickou, stal se železničářem. Pracoval jako výpravčí, později na ředitelství metra v Praze a vedle toho studoval. Protože měl rád zpívání, věnoval se hudbě a jeho láska k Bohu ho přivedla k tajnému studiu teologie.

Své pěvecké školení, během něhož se velmi aktivně věnoval činnosti v Pražské zpěvohře, kde vytvořil řadu velkých rolí, ukončil absolutoriem na pražské Konzervatoři u profesora Jaroslava Horáčka. Od 1. ledna 1984 jej tehdejší šéf plzeňské opery Oldřich Kříž angažoval do Plzně a o rok později Jiří Kusý ukončil i svá podzemní kněžská studia. V Berlíně jej tajně vysvětil tehdejší berlínský biskup, pozdější arcibiskup v Kolíně nad Rýnem, Joachim kardinál Meisner, blízký spolupracovník papeže Jana Pavla II.

První rolí, kterou Jiří Kusý jako zpěvák v Plzni nastudoval, byla velmi obtížná barytonová partie Tausendmarka ve Smetanových Braniborech v Čechách.

Tuto postavu, které se obávají i zkušený barytonisté, však zvládl výtečně. Uplatnil v ní svůj hebký lyrický baryton schopný dramatického výrazu,

B. Smetana: Braniboři v Čechách – Jiří Kusý (Tausendmark) – DJKT (foto archiv DJKT)

citlivý hlasový projev, smysl pro charakter role a uměřené jevištní vystupování. Plzeňské publikum jej okamžitě přijalo a stal se jeho oblíbencem. Ačkoli strávil v Plzni pouhých sedm let, výrazně se do historie plzeňské opery zapsal.

Kdyby se Jiří Kusý nadále věnoval pěvecké kariéře, byly by nejspíše jeho doménou především opery české a italské, pro něž byl výtečně disponován. Byl výborný v postavách ušlechtilých typů, k nimž ho určil už jeho přirozený osobnostní charakter (král Vladislav ve Smetanově Daliborovi, Bohuš ve Dvořákově Jakobínovi, v němž ale vytvořil i postavu zloducha Adolfa, konzul Sharpless v Pucciniho opeře Madama Butterfly), ale úspěšně si vedl i v ztvárnění složitějších psychologických postav, jako byla titulní role v Čajkovského Evženu Oněginovi, hrabě Almaviva v Mozartově Figarově svatbě anebo Paolo Albiani ve Verdiho Simonu Boccanegrovi. Své schopnosti jevištní komiky prokázal v Hajném v Dvořákově Rusalce. Zdárně se

vypořádal i s úkoly v operách dvacátého století, at to byl Antifolus ze Syrakus v Pozdvížení v Efesu Iši Krejčího, anebo Císař v Opeře z pouti Emila Františka Buriana.

Parádní rolí Jiřího Kusého byl ale Hrabě Luna ve Verdiho Trubadúrovi. V něm se také v do posledního místa zaplněném Velkém divadle s plzeňským publikem, které mu vzdalo hold, rozloučil. Zpívání se ovšem nevzdal. V pořadu, který s ním natočila Česká televize v rámci cyklu Cesty víry v roce 2013, řekl: „Kážu a vedu farnost, ale zpěv mě stále oslovuje v souvislosti s mou službou... To je víra, která nás vede a povznáší.“

Byl kaplanem v pražském chrámu Matky Boží před Týnem, poté administrátorem u sv. Fabiána a Šebestiána v Praze - Liboci a nakonec farářem v chrámu sv. Václava v Praze - Nuslích. Věnoval se interpretaci duchovní hudby. Často zpíval sólo v Rybově České mši vánoční po boku Eduarda Hakena, kterému jako kněz posloužil při jeho poslední cestě, stejně jako Josefu Kemrovi, jehož byl zpovědníkem. Obzvláště rád zpíval Dvořákovy Biblické písně. Jeho rodné město Pečky mu udělilo čestné občanství a stejné pocty se mu dostalo v roce 2014 i v Praze 4. Poslední měsíce svého života Jiří Kusý strávil v pražské Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze. Zemřel pár týdnů po svých osmašedesátých narozeninách.

V první polovině 90. let minulého století působil otec Jiří jako kaplan Řádu svatého Lazara. V nemalé míře se zasloužil o obnovu činnosti Řádu v naší vlasti.

Převzato z <http://www.divadelni-noviny.cz>, redakčně upraveno a doplněno

Lazarustage 2016, Investitura v Mnichově

Ve dnech 8. – 10. 7. 2016 proběhly v Mnichově „Svatolazarské dny“, při nichž jsme společně zakleklí k modlitbě při vigílii, oslavili investituru a zakončili pontifikální bohoslužbou. Hlavní postavou byla Jeho Blaženost, Řehoř III. Laham, patriarcha Jeruzaléma, Alexandrie, Antiochie a celého Orientu, duchovní protektor Řádu sv. Lazara.

Za Český velkobailivik reprezentovali náš Řád emeritní velkobailiv prof. Dr. Aleš Bluma, GCLJ, řádový asistent kaplan Mgr. Vojtěch Měříčka, AChLJ, a postulant pražské komendy Zdeněk Bohdanecký. Posléze se přidal také postulant východočeské komendy Filip Nathaniel.

Večerní vigílie za účasti patriarchy a nejvyššího kléru byla silným začátkem Svatolazarských dní. Tak, jako se rozvěcely svíce v potměšlé katedrále sv. Pavla, tak se znovu rozžihala naše touha po nasycení duchovním pokrmem a po otevření se Božímu Duchu, jenž se v nás modlí. Sobotní Božská liturgie Jana Zlatoústého ve východním ritu, celebrowaná patriarchou, byla velkolepá. Duchovní souznění „Východu“ a „Západu“, radost, překlenující hranice států, ze kterých pocházíme, a vědomí pravé bratrské sounáležitosti, vytvářelo atmosféru hlubokého spolulidství. „Kristus je naším středem, jeho krev je naší nadějí a láskou“, zaznělo z úst patriarchy. Následná investitura, spojená s instalací Lothara A. Kestlera, GCLJ, jako převora Německého pře-

vorství, jedné ze tří jurisdikcí, které tvoří Lazarus Deutschland, byla důstojným zakončením sobotního duchovního programu. Večerní posezení, spíše hodokvas s krajovými specialitami, odehrál se v atmosféře velice přátelské, radostné a upřímné. S radostí jsme si vyměňovali kontakty, navazovali nová přátelství, diskutovali o charitativních projektech a služebných dílech... V pozdních hodinách jsme se rozcházelí s nadějí, že se znovu shledáme a že vzdálenosti mezi státy (i mezi námi) se v našich srdcích významně zkracují. Mnichovské Svatolazarské dny byly krásným zážitkem a velkým duchovním povzbuzením. Kéž na přímluvu sv. Lazara tuto radost neseme dál do našich životů, našich rodin a naší služby.

VM, foto ZB

Fórum mobilních hospiců, Týnec 2016

Ve čtvrtek 19. 5. 2016 proběhlo v Týnci setkání Fóra mobilních hospiců (mobilní specializované paliativní péče, MSPP). Setkání bylo vrcholné.

Byli přítomni ředitelé dvou největších pražských mobilních hospiců Jiří Kabát (Most k domovu, z. ú.), Marek Uhlíř (Cesta domů), prim. MUDr. Závadová (Cesta domů), ředitelka RUAH Benešov Mgr. Marta Vacková, zastoupen byl rovněž hospic Ondrášek (Ostrava) a mnoho dalších klíčových organizací. Českou společnost paliativní medicíny zastupoval její předseda, prim. MUDr. Ladislav Kabelka. Celkem se sjelo na 70 statutářů a dalších delegátů hospiců, mobilních hospiců a homecare agentur, poskytujících paliativní péči.

Jako velkou zkušenost lze označit, že stále více nevyléčitelně nemocných si přeje zemřít důstojně, bez utrpení a často v kruhu nejbližších v domácím prostředí. Díky přičinlivosti a obětavosti celé řady lékařů, sester a dalších členů multidisciplinárních týmů se tato potřeba (a můžeme říci „poslední přání“) daří naplňovat u stále více nemocných. Jako velmi palčivou věc proto vnímáme skutečnost, že stále chybí systém financování péče. Jediným existujícím způsobem je v tuhle chvíli tzv. „Pilotní

projekt“ s VZP, která připustila možnost zálohových úhrad na ošetrovací den. A ačkoliv stanovená výše paušálu náklady na péči o pacienta v terminální fázi nevyléčitelného onemocnění nepokrývá, je významným krokem vpřed v systému úhrad a tím i naděje pro domácí hospice a ve výsledku pro pacienty samotné. Prostřednictvím mobilních hospicových jednotek se eliminuje nebezpečí akutní hospitalizace, transportu, čekání na ošetření a následné opětovné dimise v nekonečném cyklu zbytečných, zatěžujících a v podstatě ubližujících rehospitalizací.

Rovněž byla Fórem opakovaně vyřčena vůle po jednotě společného postupu v čele s Asociací poskytovatelů hospicové a paliativní péče, jejíž vedení na Fóru zastoupeno nebylo. APHPP byla opakovaně vyzvána k vyjádření se k pilotnímu projektu a především ke komunikaci s mobilními hospicovými agenturami, jejichž zájmy a potřeby má rovněž zastupovat.

Závěrem považuji za podstatné uvést, že v hledáčku potřeb musí na prvním místě stát pacient a jeho přání - zemřít v domácím prostředí se svojí rodinou a/nebo (není-li to možné či chtěné) využít služeb kamenného hospice. Aby mohla být tako-

vá služba realizována (a aby v centru pozornosti opravdu mohl stát člověk a jeho rozhodnutí), musí existovat systém, který zaplatí práci sestry, lékaře a dalších členů multidisciplinárního týmu, který vstupuje do domácího prostředí pacienta. Proto je třeba nastavit princip úhrad tak, aby mohly paralelně existovat kamenné i mobilní hospice; aby mohly fungovat v partnerství, rovnosti a případné návaznosti svých služeb, jak je už dnes dobrou praxí v řadě regionů.

Zájem zdravotníků pojišťoven bývá poněkud vzdálen zájmu pacientů, proto je třeba zachovat jednotu ve vyjednávání a především nepředsvouvat osobní zájmy nad zájmy pacientů. Kéž jsme my všichni, kdo působíme v hospicové péči v ČR, na přímluvu sv. Lazara jednotní, svorní a kéž si vždy a v každém svém kroku uvědomujeme, že to, co vykonáme dnes, bude zásadně ovlivňovat nejen nás či naše následovníky, ale především desítky, stovky, a možná tisíce těžce nemocných a umírajících, kteří budou moc poslední dny a týdny svého života prožít bez bolestí, nevolností, dušnosti a dalších projevů nevyléčitelných onemocnění. Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit!

VM

Bilance akce Obvazy pro malomocné

Již druhým rokem se komenda sv. Zdislavy věnuje ve smyslu historie řádu akcí „Obvazy pro malomocné“. Členové komendy zajišťují materiál a distribuci do Prostějova, odkud jsou obvazy prostřednictvím organizace Omega zaslány do leprosiarí v Indii a v Africe. Kupované a strojově pletené obvazy nejsou pružné, obsahují syntetické příměsi a dráždí kůži, proto se obvazy pletou ručně z čisté bavlny, která se dá vyvařovat a používat opako-

vaně. Pletačky obvezů z Vysokého Mýta (Červený kříž a Klub seniorů), Rokytnice nad Jizerou (Domov důchodců), Trutnova a Rychnova nad Kněžnou (ORION) již od června 2015 upletly 180 ks obvezů, tedy neuvěřitelné 252 metry. Nejvýkonnější pletačky z Vysokého Mýta se pravidelně setkávají se spolusestrou Janou Lorenz, OLJ. Pod jejím vedením pracuje sedm pletaček z místního Červeného kříže a především tři pletačky z Klubu seniorů. Jedná se o paní Synkovou, Bučkovou

a Slezákovou, které byly pozvány i na loňský řádový den naší komendy. Nejen tyto tři dámy mají své rodiny, vnoučata, zahrádky a přesto si najdou na pletení čas, poněvadž vědí, že je to pro dobrou věc a svou Bohu libou činností mohou pomoci potřebným a trpícím. V neposlední řadě si tak udržují pohyblivost prstů, která s věkem klesá. Pro nemocné mají jejich pletené obvazy hodnotu a vyčíslitelnou cenu i v tom, že na své bolesti nejsou sami a ví, že někdo na opačném konci světa na ně myslí. MV

Další pomoc našeho Lazariánského servisu (LS) pro Domov se zvláštní péčí v Terezíně

Atraktivní je pomoc postiženým dětem. Zařízení pro starší klienty jsou pro širší veřejnost méně zajímavá a často opomíjená. V Terezíně mají zařízení pro cca 270 klientů se sníženou soběstačností, vyžadující pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby. Zajišťují tam bydlení, stravování, lékařskou péči, individuální péči a aktivní využívání volného času i pro partnerské dvojice.

V půli letošního července jsme jim přivezli šest krabic zábavných knih a také finanční příspěvek pro jejich klienty. Opět se na této akci účastnilo více našich spolubratrů (A. Bluma, J. Cyrek a P. Jílek).

PJ

Pověření ke službě

V neděli 17. dubna 2016 přijal náš spolubratr Ing. Jan Pospíšil, MLJ, při mši svaté v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Nebušicích pověření ke službě akolyty. Slavnosti se zúčastnili spolubratři JUDr. František Vácha, KLJ, a Mgr. Vojtěch Měříčka, AChLJ. (redakce)

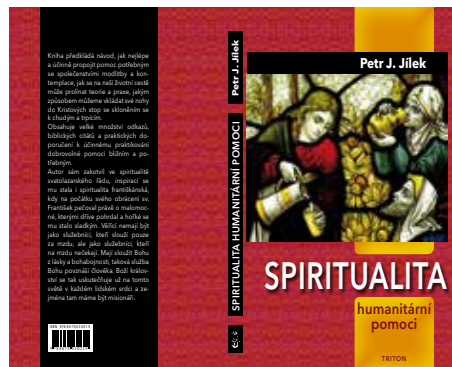
Spiritualita humanitární pomoci

Chev. Petr Jílek, KCLJ, dlouholetý vedoucí Společnosti pomocníků Řádu sv. Lazara a neúnavný charitativní pracovník, vydal knihu o spiritualitě humanitární pomoci. Na 219 stranách předkládá návod, jak nejlépe propojit pomoc potřebným se společenským modlitby a kontemplace. Kniha obsahuje velké množství odkazů, biblických citátů a praktických doporučení k účinnému praktikování dobrovolné pomoci bližním a potřebným. Zabývá se i porovnáním židovské tradice s křesťanským řešením, Katechismem katolické církve i františkánskou spiritualitou. Cenné jsou i jeho úvahy o východokřesťanské spiritualitě. Není divu, že spolubratr Jílek na knize pracoval skoro deset let. AB

Petr J. Jílek
Spiritualita humanitární pomoci
Triton, Praha, 2016
ISBN978-80-7553-021-9

Poznámka nakladatele

Kniha předkládá návod, jak nejlépe a účinně propojit pomoc potřebným se společenským modlitbami a kontemplací, jak se na naši životní cestě můžeme prolínat teorií a praxí, jakým způsobem můžeme vkládat své sny do Kristových stop se skloněním se k chudým a trpícím. Obsahuje velké množství odkazů, biblických citátů a praktických doporučení k účinnému praktikování dobrovolné pomoci bližním a potřebným. Autor sám zakotvil ve spiritualitě svatolazar-

ského řádu, inspirací se mu stala i spiritualita františkánská, kdy na počátku svého obrácení sv. František pečoval právě o malomocné, kterými dříve pohrdal, a hořké se mu stalo sladkým. Věřící nemají být jako služebníci, kteří slouží pouze za mzdu, ale jako služebníci, kteří na mzdu nečekají. Mají sloužit Bohu z lásky a bohabojnosti, taková služba Bohu povznáší člověka. Boží království se tak uskutečňuje už na tomto světě v každém lidském srdci a zejména tam máme být misionáři.

Investitura v Bratislavě

V sobotu 7. května pořádal Vělkopriorát Slovensko investitu v kostele Zvěstování Páně františkánského kláštera. Investitura se konala na závěr mše a pak následoval slavnostní přípitek a galavečeře se vzájemným vyměňováním zkušeností. Slavnostního setkání se účastnil náš spolubratr chev. Petr Jílek, KCLJ. Mezi hosty patřili i zástupci svatováclavského mezinárodního řádu z Čech a z Rakouska Radeckého rytířský řád, který má velmi podobnou uniformu. Velmi zvali na blížící se slavnost při příležitosti 250 let od jeho naro-

zení s tím, že v dnešních pohnutých dobách by všechny křesťanské řády měly vzájemně spolupracovat (rakouský polní maršálek, český šlechtic hrabě Josef Václav Radecký z Radče, žil v letech 1766 - 1858 a jako velitel rakouských vojsk v Itálii potlačil v období let 1848 - 1849 italskou revoluci, ale o řádu s tímto názvem se mi nepodařilo nic zjistit). Byly tam také uniformované pomocné řádové služby z Rakouska. Ničemně nepřijeli lazaristi spolubratři z východní části Slovenska. Vysvětlením bylo, že na podzim bude v Košicích větší investitura v řecko-katolickém ritu. PJ

Spolupráce se Zemským registrem erbů České republiky

V roce 2008 byl zřízen Zemský registr erbů České republiky, jako orgán, který by soustřeďoval novodobé erby či znaky v rámci jednotného systému, s jednotnými pravidly v České republice. Při jeho vzniku byly osloveny genealogické a heraldické společnosti, rytířské řády a s těmi souhlasnými v názorech byly vytvořeny tzv. heraldické autority. Mezi nimi byl i náš Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského-český velkobailivik (dále jen Řád). Mezi ty, kteří se v dané historické době zúčastnili jednání byl J.E. Aleš Bluma GCLJ, chev. Ing. Laboutka Jaromír, KCLJ, chev. Hofmann František, CLJ a chev. Antonín Urbánek, KCLJ. Po více než 7 letech činnosti se Zemský registr erbů ČR osvědčil, ukázal svoji životaschopnost, registroval řadu novodobých erbů žadatelů s tím, že všechny jsou uloženy v Národním archivu Praha. Této možnosti využili pouze 2 členové Řádu a to chev. dr. Augustin Andrlé-Sylor KCLJ-J, a chev. Antonín Urbánek, KCLJ, který je zároveň předsedou tohoto spolku. Nedostatečná informovanost o významu této instituce a jeho možnostech (např. při registraci erbu

u herolda Řádu prof. M. Rosse, KCLJ, se neobejdete bez dokladu, který, za splnění určitých podmínek, je možné obdržet v Zemském registru erbů České republiky formou erbovního listu ...) ukazuje, že oblast heraldiky si zatím nenašla cestu mezi našimi spolubratry a spolusestřami. Vnější projev členství a postavení každého člena ve Vojenském a špitálním řádu sv. Lazara Jeruzalémského-českého velkobailiviku, jako i u ostatních řádů podobného typu, jsou jejich označení, dekorace a hodnosti. A bývá zvykem, že se v plné míře uplatňují a používají v souladu s ustanovením Řádového herolda, dané jeho Heraldickou směrnicí s následnými specifiky jurisdikcí, včetně naší. Podle Heraldické směrnice je povinností všech spolubratrů a spolusester od hodnosti KCLJ (DLJ) mít svůj osobní erb. Se svolením velkopřevora je možné umístit zelený kříž do hlavy štítu, či existuje možnost podložit osmihrotým křížem erb a řada dalších specifik, která umožňují Heraldické směrnice Řádu. Není mi známo, že by některý ze spolubratrů (spolusester) této možnosti využil, vy-

jma snad některých členů, mající šlechtický původ. A možná právě proto seznámení se se Zemským registrem erbů České republiky by mohlo napomoci naplňovat Heraldickou směrnici. Bližší informace najdou naši členové na www.zrecr.cz. Zcela jistě heraldika nepatří mezi ty hlavní záležitosti, kterými by se měl člen Řádu zabývat. Ničemně vedle spirituality, charity, pomoci bližním a dalších aspektů věřím tomu, že i heraldika si najde cestu k našim srdcím a nebude Řádem opomíjena. AU

V minulém čísle našeho věstníku jsme nedopatřením uveřejnili nesprávný znak nového plzeňského biskupa Mons. Tomáše Holuba, ThD. Za tuto chybu se omlouváme a zde je správný znak. red

Poutní mše v Potštejně

Východočeský Potštejn bývá v květnu, tak jako nedaleký Letohrad, každoročně pořadatelem místní slavné pouti. Letos konala o víkendu 21. - 22. 5. 2016. Ve stínu stánků trhovců a poutových atrakcí však probíhá i duchovní stránka této pouti, kterou v zajišťuje již druhou desítku let farnost Vamberk, osobně ThDr. P. Nowatkowski. V letošním roce se konala za účasti Komendy sv. Zdislavy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara

Jeruzalémského. Procesí vyšlo v neděli v ranních hodinách křížovou cestou na hradní návrší, kde byla v hradní kapli sv. Jana Nepomuckého na Svatých schodech sloužena mše svatá. Poutníci se k procesí postupně přidávali, tak jak si dodávali odvahy. Na mši se sešlo cca 30 lidí. Počasí nám letos vyjímečně přálo a tak i cesta na hrad i zpáteční do městečka pod hradem byla příjemná. Posléze byla v předpoledním čase v místním kostele sv. Vavřince sloužena slav-

nostní mše svatá, kterou též celebrouval ThDr. P. Nowatkowski. Mši doprovázel chrámový sbor p. Vondráčka ze Sopotnice, jenž navodil úžasnou sváteční atmosféru a zcela plný kostel byl důkazem, že křesťanská tradice v našem kraji je stále živá. Členové komendy se po slavnostní mši sešli s panem farářem na malém posezení v zámecké kavárně u rodiny Nováčkových, která vlastní citlivě zrekonstruovaný místní zámek. MV

Pout' k Panně Marii Určické

V letošním roce proběhne již tradiční pout' k Panně Marii Určické 4. září 2016 v Určicích u Prostějova. Mši svatou bude celebrouvat náš hlavní řádový kaplan, Jeho Eminence Miloslav kardinál Vlk, EGCLJ. Mše svatá bude probíhat od 11:00 v kostele sv. Jana Křtitele v Určicích. Po mši svaté bude vysvěcena kaple sv. Lazara a Boží muka sv. Lazara. Obě stavby se nacházejí v těsné blízkosti kostela. Zvu všechny členy řádu na tuto výjimečnou oslavu našeho řádu, která bude korunována vysvěcením nové kaple a Božích muk. Tyto objekty budou trvalou památkou na působení našeho řádu na Prostějovsku. Věřím, že si najdete čas a přijedete podpořit bratry z Prostějovské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. MV

Se společností hluchoslepých v Lidicích

Spolupráce našeho Lazariánského servisu se společností osob s postižením zraku a sluchu LORM (vynálezce jejich dotykové řeči) stále zdárně pokračuje. Tito většinou trochu vidí, nebo slyší, ale někteří mají ještě další postižení. Jejich slepecké hole nejsou zcela bílé, ale červenobílé.

Po námi organizovaných návštěvách galerií to tentokrát byly Lidice a počasí nám velmi přálo. Z prostoru muzea v hlavním areálu jsme došli do přes půl kilometrů vzdálené galerie. Místní kurátorka jim po výkladu umožnila ohmatání pět vystavených děl od různých umělců. Pak následovala cesta zpět přes rozsáhlý park s růžemi, které přišly do Lidic z celého světa. Následovala „prohlídka“ sousoší lidických dětí, které zlikvidovala tehdejší německá důslednost. Pak skupina pokračovala na oběd do Buštěhradu a zpět do Prahy. PJ

Zveme Vás na pout' k Panně Marii Určické

kteřá proběhne v neděli 4. září 2016
v kostele sv. Jana Křtitele v Určicích od 11:00

Mši svatou bude celebrouvat
Jeho Eminence Miloslav kardinál Vlk

Pout' je pod patronátem
Její Cisařské Výsosti
arcivévodkyně
Ulriky Habsbursko – Lotrinské
a Dr. Michaela Macka.

www.farnost-urcice.cz

www.msbaillivlazarus.cz

Kontrolní cesta po Africe

Chev. Petr Jílek se věnoval pomoci misiím, zejména s malomocnými, již za komunistického režimu. Má tak nejen rozsáhlé informace a zkušenosti, ale i dlouhodobé úspěšné kontakty. Otec Jiří Kusý, náš někdejší řádový kaplan, ho proto koncem minulého tisíciletí angažoval pro naše řádové aktivity. Vedení Řádu ho následně v roce 1994 pověřilo založením sesterské organizace Společenství pomocníků řádu sv. Lazara. Je to jedna ze samostatných právnických osob našeho řádu, která zajišťuje pomoc potřebným. Starají se o pomoc mimo naši republiku, ale také pro různá místa katastrof. Jedna z nich, vyvolaná lidmi, byla občanská válka v africké Rwandě. Údajně po ní zůstalo několik set tisíc sirotků. Z těchto důvodů se pomoc našeho Společenství zaměřila jednak na Rwandu, a také pro podobně postižené sousední Východní Kongo. Na základě dlouhodobých kontaktů s podobně zaměřenými Poláky jsme vybudovali systém, kde koncovou pomoc zajišťuje řada katolických misijních řádů. Roční příspěvek na jednoho sirotka je 4200 Kč a 5500 Kč,

pokud se již jedná o středoškoláka. Kromě toho tam jsou další programy, např. pro hladovějící. Dříve to také byla pomoc při výstavbě a nyní již pro provoz dohotoveného prvního hospice v Africe. Je situován u města Kabuga, které leží poblíž rwandského hlavního města Kigali. Jak doporučují odborníci – „věř, ale prověř“, a tak je vhodná občanská kontrola. Koncem letošního jara ji zajišťoval místopředseda našeho Společenství, RNDr. Josef Kuchyňa, a to společně se zástupcem spolupracující organizace v Polsku. Kromě toho naše Společenství pomocníků vybudovalo samostatné vztahy s augustiniány, pomocí kterých společně vybudovali 30 studní na severu Východního Konga. Voda tam dříve byla nejen špatná, ale i daleko. Po úspěšném ukončení této akce pak na žádost afrických augustiniánů podporujeme jejich seminaristy. Lze konstatovat, že situace se v Africe podstatně zlepšila a v hospici již několik let probíhá normální provoz. Velkou změnu v afrických podmínkách dokumentuje i řada fotek. PJ

